

Ђура Јакшић

Јевроји

Теби да певам — теби, тиранко!
 А дух ми мори отров и гнев;
 Увреда твојих жаоци јетки
 Потпаљују ми племенит спев.

Милионима народи пиште,
 Милион груди просипа крв —
 Милионима пале кућиште,
 Милион људи гмиже ко црв.

И милиони долазе смерно
 Јевропи гордој на холи суд:
 Не може више, раја не може
 Сносити јарам, мучити труд!

Тиран нас гази, срамоти жене,
 Усева наших отима плод.
 Пресуди, смерна, да л' живет може
 У таквом игу несрећни род?...
 Изгинућемо!...
 “Па изгините!”

Подсмеха твога горди је збор.
 “И гинућемо, гинути славно —
 Ил' мачем пресећ Гордијев чвор!
 Изгинућемо — али слободни,
 Јер Србин неће да буде роб!
 Тамо далеко, на светом гробљу,
 Потражићемо живот ил' гроб!”